

Canó (de les agulles) i canut: nou cas de partió català oriental/català occidental (ALDC, II, 426. El canó de les agulles)

Canó és un der. del llat. CANNA, sense palatalització de les nasals i amb el suf. -ONE; presenta la var. doblement dim. *canonet*, els dos mots eventualment completats amb el determinant *de les agulles*, *de guardar les agulles* 17, o *de posar les agulles* 26; en canvi, *canut* (var. *canudo* 87, 94), que també deriva del llat. CANNA, però amb el suf. -UTU, ofereix algun cas de palatalització (*canyut* 138-140, 143), a més de formes amb dim. (*canutet*, *canudet* i la castellanitzant *canutillo* 18, 51, 52, 63, 97) i amb determinant (*canut de les agulles*). *Aguller* és un der. de *agulla* (< llat. ACUCULA) més el suf. -er (< llat. -ARIU) que indica l'estri que conté les agulles, contaminat en -ero per influència del cast. (*agullero* 100; pron. [gu^lero] 77, 82, en àrea ioditzant).

Són més locals *portaagulles* 2, 6; *capsa d'agulles* 1; *estoig* 14; *cos de l'agulla* 104, i el forà *tubo* 33, 86 (*tubo de les agulles* 67; *tubo de guardar agulles* 189).

La distribució de *canó/canut* o *canyut (de les agulles)* constitueix un cas més de la partió del català en oriental i occidental, com el de *heura/hedra* o *jonc/junc* (i tants d'altres), i que reforça una vegada més la macrodivisió tradicional, amb la continuïtat del cat. nord-occidental cap al valencià.

Aguller i *canó* són mots normatius; darrerament, en aplicació del criteri geogràfic i documental, *canut* ha estat introduït en el DIEC₂ (2007).

